

τος κατὰ παιδείαν καὶ ἀρετὴν· οὐκ εἰδὼς δὲλως, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἀγαιδεῖας καὶ ἀνταρσίας προβήσεται τῇς πρὸς αὐτόν. Τούτων δὲ καὶ τῶν τοιούτων ἀναμνήσας αὐτόν, καὶ ἐλέγχοις τοῖς προσήκουσιν, οἷόν τις παιωνίοις φρεμάκοις, τὴν αὐτοῦ γνώμην καταμελάξας, οὐ μόνον συγγνώμης αὐτῷ μετέδωκεν, ἀλλὰ καὶ γράμμασιν ἐφοδιάζει τοῦτον συστατικοῖς πρὸς τὴν βασιλεύουσαν αὐθίς ἐπανελθεῖν, δὲ δὴ καὶ πεποίηκε· καὶ ἦν παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων ἀποδεχόμενος· ὥστε καὶ ἐπ' ἐκκλησίας παρὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν λογίων ἐπιτραπῆναι συνεχῶς ὄμιλεῖν, καὶ ἦν ὑπὸ πάντων θαυμαζόμενος ἐπὶ τε εὐφυΐᾳ, καὶ ἐπὶ τῇς γλώττης ἣν εἶχεν ἐκ φύσεως μᾶλλον ἢ μαθήσεως, ὡς ἔφημεν, προφορῇ· καὶ δὴ καὶ σχολαρχεῖν αὐτὸν ὁ πατριάρχης ἔταξε τοῦ πατριαρχείου ἐντός· καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ τότε κατά τε γραμματικὴν καὶ ποιητικὴν παιδείαν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνομίζετο τούτου κρείττων, ὡς καὶ πρὸς Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου τοῦ τῇς μεγάλης ἐκκλησίας σκευοφύλακος δόντος ἐμαρτυρεῖτο, καίτοι οὐκ εἰωθότος οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ ἀλλῃ παιδείᾳ διαφέροντας οὕτως εὐχερῶς θαυμάζειν καὶ ἐπανεῖν. Καὶ οὕτω μὲν εὔδρομα ἦν αὐτῷ πάντα τὰ ἐς τὴν Κωνσταντίνου διατριβῆν· μετά τινας δὲ χρόνους καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν παρὰ τοῦ τῇς κατ' ἐκείνης ἐκκλησίας προέδρου Νεοφύτου μεταπεμφθείς, σχολῆς τε ἣν προστατεύων, καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ὄμιλῶν· Ἀνῃθε δὲ καὶ Νικόλαος ἀπὸ Λαρίσσης εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁ πρώην κατ' Εὐγενίου τούτῳ διοικονόν, καὶ εὐδοκίμει ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ιατρικήν. Διαβάντος τε μετὰ ταῦτα χρόνου συχνοῦ, τῇ τούτου προτροπῇ τε καὶ συνδρομῇ, τῷ τῇς ἀρχιερωσύνης ἀξιώματι ὁ Ἀναστάσιος κοσμηθείς, τῇς Θεσσαλονικέων ἐκκλησίας χρηματίζει ποιμήν· ἀλλ' οὐκ ἔφθασεν ἐπὶ τούτου ἀλθεῖν, καὶ οἱ Θεσσαλονικεῖς ἀλλον ἀντ' αὐτοῦ καθιστῶσι ποιμένα τὸν ἑστῶν, οὐ γάρ μετὰ τῇς γνώμης ἐγένετο τοῦ κλήρου τῇς ἐκ-

